

at det reguleres automatisk, f. eks. som et grundbeløb med tillæg som for statens honorarer.

Efter 1950-lovens bestemmelser var det henlagt til kommunalbestyrelserne at træffe beslutning om, hvorvidt der overhovedet skulle ydes diæter til medlemmerne; en beslutning herom omfatter automatisk samtlige medlemmer. For købstædernes vedkommende har næsten halvdelen indført diætordning, og så godt som alle de store købstæder har gjort det. Af sognekommunerne har efter de foreliggende oplysninger kun ca. $\frac{1}{3}$ indført diætordning, men også her synes tendensen at have været, at det er de mere folkerige kommuner, der har indført diætordning. I 1960-61 er der i købstæderne udbetalt 281 329 kr. i diæter og i sognekommunerne i 10 amtsråds kredse i alt 343 357 kr.

Den omstændighed, at interessen for at indføre diætordning har gjort sig stærkest gældende i de store kommuner, peger i retning af, at diæter fortrinsvis ydes i kommuner, hvor det på grund af arbejdets omfang ikke er muligt helt eller overvejende at afvikle det i aftenmøder. Da det fremdeles vil stå kommunalbestyrelserne frit for at tilrettelægge arbejdet på en sådan måde, at møder fortrinsvis holdes i aften timerne, og da det er tanken, at diætbeløbet skal være af en sådan størrelsesorden, at der ikke for kommunalbestyrelsen som helhed vil være nogen økonomisk fordel forbundet med at holde dagmøder, må det anses rimeligt at indføre en almindelig regel om diæter for møder i tidsrummet mellem kl. 7 og 18, således at det opnås, at samtlige landets kommunalbestyrelsesmedlemmer, der deltager i møder mellem kl. 7 og 18, stilles lige med hensyn til diætydelser.

Når man ved loven af 1950 gennemførte en diæt-

ordning og ikke ønskede at yde erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, var begrundelsen bl. a. den, at det for flere befolkningsgrupper ville være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at dokumentere indtægtstab som følge af deltagelse i kommunalbestyrelsesmøder m. v., uanset at tab faktisk var lidt. Det må omvendt antages, at det for sådanne grupper er typisk, at der ikke lides noget tab ved deltagelse i møder i aften timerne; men dette forhold synes ikke at burde forhindre, at kommunalbestyrelsesmedlemmer m. fl., der lider et indkomsttab ved at deltage i aftenmøder, skulle være afskåret fra at oppebære diæter i den anledning. Der er derfor i lovforslaget optaget en bestemmelse om, at diæter også ydes til personer, der har mistet deres arbejdsfortjeneste ved deltagelse i møder uden for tiden mellem kl. 7 og 18. Men det må naturligvis være en forudsætning for udbetaling af diæter i disse tilfælde, at kommunalbestyrelsen skaffer sig sikkerhed for, at der er lidt et økonomisk tab.

I forhold til den gældende § 12 a i lov om købstadkommunernes styrelse er ændringerne herefter, at der altid ydes diæter for møder i kommunalbestyrelsen og de af denne blandt dens medlemmer nedsatte udvalg, når mødet holdes i tiden mellem kl. 7 og 18, at diæter også ydes ved deltagelse i møder uden for dette tidsrum, såfremt vedkommende herved mister sin arbejdsfortjeneste, og at diætbeløbet kan reguleres i overensstemmelse med prisudviklingen, eller når andre forhold måtte tale for en ajourføring.

Endvidere går ændringerne ud på, at der kan tillægges diæter for varetagelse af andre kommunale hverv, der udføres efter kl. 18, såfremt vedkommende herved mister sin arbejdsfortjeneste.